

ע"מ 2202/06  
בפני כב' השופטת מיכל רוזינשטיין

בבית המשפט המחוזי בת"א-יפו  
בשבועו כבית משפט לעניינים מינהליים

1. זאב שיף - ת.ז. 309966653
2. יאנה גיטלמן - ת.ז. 307338657
3. אילריון בנימין גיטלמן - ת.ז. 208412833 יליד 29.3.97
4. סטפני גיטלמן - ת.ז. 211670765 ילידת 23.1.01

העותרים:

עותרים 3 ו-4 ע"י עותרים 1 ו-2  
הוריהם ואפוטרופסותיהם הטבעיים  
וכולם ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי  
מרחה אבן גבירול 57 ת"א, 64362  
טל: 03-6095682, פקס: 03-6912618

-נגד-

1. משרד הפנים - מדינת ישראל
2. שר הפנים

המשיבות:

כולם ע"י פרקליטות אזרחית מחוז ת"א  
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב 64923  
טל: 6970281 פקס: 6970282

### עתירה מנהלית מתוקנת

מוגשת בזה לבית משפט נכבד זה, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, עתירה מנהלית.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה כדלקמן:

א. ליתן צו על תנאי הפונה אל המשיבים ליתן טעם מדוע לא תבוטל "החלטת" המשיבים בדבר הרחקת העותר 1 (להלן: "העותר") מן הארץ מיום 19.9.06 (להלן: "ההחלטה"); ולעשות הצו להחלטי עם קבלת העתירה.

ב. ליתן צו ביניים המורה על התליית החלטת המשיבים בדבר הרחקת העותר מהארץ, זאת עד לסיום בירורה של העתירה דן ולמניעת נזק בלתי הפיך לעותרים בבחינת חורבן חייהם ממש, מפורט להלן בעתירה זו.

ג. ליתן צו על תנאי הפונה אל המשיבים ליתן טעם מדוע לא תוענק לעותר אשרה ורישיון לישיבת קבע מכח הסמכות הקבועה בסעיף 2 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב, - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") ואז מכח כל דין, ולעשות הצו להחלטי עם קבלת עתירה זו.

ד. להצהיר כי המשיבים אינם רשאי /או מושתקים /או מנועים מלהורות על הרחקתו של העותר מישראל.

ה. לחלוטין, להורות על מתן אשרת שהייה זמנית בישראל לעותר /או על מתן צו ביניים המונע הרחקתו, עד לבירור בקשות תלויות ועומדות ועתידיות של העותר לאשרות קבע /או למעמד קבע בישראל, בין מכח היותו ידוע בציבור של העותרת 2 ובין מכח היותו אביהם של העותרים 3-4.

ו. ליתן כל סעד אחר ראוי וצודק בנסיבות הענין, כפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

1. לחייב את המשיבים בהוצאות העתירה בצירוף שכ"ט עו"ד בשים לב להתנהלות הבלתי חוקית והבלתי צודקת מצד המשיבים אשר אף נהגו כלפי העותרים בשרירות לב, בזלזול ובאכזריות ממש, הכל כמפורט להלן בעתירה זו.

### נאלה נימוקי העתירה:

1. כל הנספחים והתצהירים והפסיקה שצורפו כחלק בלתי נפרד מכתב העתירה הקודם מהווים חלק בלתי נפרד מכתב עתירה מתוקן זה ולמניעת עומס מסמכים מיותר על תיק בית המשפט הנכבד לא מצורפים הנספחים הרבים בשנית.
- רשימת המסמכים הנ"ל כפי שצורפו לכתב העתירה בנוסחו הקודם מצ"ב לכתב העתירה המתוקן.
2. העותר 1 היה אזרח יהודי ישראלי עד שבוטלה אזרחותו ב-21.9.06, אב לשני ילדים ולו בת זוג כולם מתגוררים בחולון.  
העתק ת.ז. של העותר מצ"ב נספח א'.
3. העותר 1 שוחרר ביום 19.9.06 ע"י ועדת שחרורים של כלא איילון בשחרור מוקדם לאחר שריצה כמעט את כל תקופת המאסר שנגזרה עליו בגין עבירות פליליות אותן עבר ובהן הודה בבימ"ש המחוזי בת"א-יפו  
העתק מהחלטת השחרור ופרוטוקולים קודמים של הועדה מצ"ב נספח ב'.
4. למרות החלטת השחרור לא שוחרר העותר בפועל והוצא נגדו צו הרחקה ביום 19.9.06 כך נאמר לו בלא שהתקיים שימוע בעניינו.
5. העותר 1 הועבר מבית כלא איילון שם סיים לרצות את עונש המאסר הפלילי לבית מעצר ניצן כשהוא מוחזק מנהלית ע"י המשיבים.
6. העותר הגיע לישראל בשנת 1991 והנו יהודי, בן להורים יהודיים כמפורט בנספחים ז'2 - ז'3, ח' - י', כח' - לה'. כעולה מנספחים אלה, העותר נולד באוקראינה ביום 1.12.61 לאמו, ראיסה רפקין ולימים ראיסה זדירביץ אחר שנישאה לאביו, יפים זדירביץ. שמו של העותר היה ולדימיר זדירביץ. בגיל 3 התגרשו הורי העותר ולימים נישאה אמו למר אחמדוף אוקטביה בן אחמד אוגלי אשר אימץ את העותר שקיבל את שם משפחתו (אחמדוף) ביום 27.10.87.
7. העותר נישא בשנת 1991 בנישואים אזרחיים לגבי רוזה שיף ולאחר כשנה עלו הנישואין על שרטון ובניה"ז התגרשו ואף ניתן פסק דין בבית הדין הרבני אשר קבע אף הוא את יהדותו של העותר לאחר שמיעת ראיות.
8. למען שלימות התמונה יצוין כי מעולם לא חלק גוף כלשהו במדינת ישראל על עצם יהדותו של העותר.
9. בשנת 1993 קיבל העותר מהמשיב אזרחות ישראלית ותעודת זהות על השם זאב שיף לאחר שעבר את כל ההליכים שנוהג לקיים המשיב לצורך הענין ולרבות הליך של שינוי שם.
10. בשנת 1995 הכיר העותר את העותרת 2, ינה גיטלמן ובניה"ז עברו לגור ביחד ואף ערכו הסכם ידועים בציבור וחיו יחדיו תחת קורת גג אחת וכשהם מנהלים משק בית המשותף משך 11 שנה ומתגוררים בחולון עד עצם היום הזה. לבניה"ז נולדו בישראל שני ילדים משותפים, העותרים 3-4, שכיום הנם ישראלים המעורים בחיי המדינה והקהילה ונשתרשו בישראל והם בני 5 ו-9.
11. לעותר אף קרובי משפחה בישראל מדרגה ראשונה: גיידמק זאנה שהיא דודתו של העותר (נספח ט'), זדירביץ בני שהנו אחיו של העותר (נספח י'). וראה גם תצהירי העותרים עצמם.

12. העותר קיים אורח חיים רגיל ונורמטיבי ונהג לעבוד לפרנסתו בעבודות שונות ובין השנים 2000-2002 קיים אף חנות בגדים בנתניה בשם "הפנתר". לאחר מכן, הסתבך העותר בעבירות פליליות של סרסרות לזנות וסחר בנשים עליהן נשפט ושילם את חובו לחברה בריצוי מאסר למשך 4 שנים בניכוי תקופת שחרור מוקדם בגין התנהגות טובה וכחלק מתכנית שיקום.

13. לענין זה ראה את החלטות ועדת השחרורים, תכנית שיקום רש"א מיום 17.7.06 וחוו"ד פסיכודיאגנוסטית של ד"ר נעמי כהן - נספחים ב', ה', ו' בהתאמה.

14. כמפורט בחוו"ד הנ"ל, במהלך אבחון אישיותו של העותר הודגש הקשר הקרוב לילדיו, נוכחותו בבית השובה ביותר ובמיוחד לבנו הבכור שהקשר ביניהם קרוב ביותר וכי חשוב ביותר שלא יגרע מהילדים מקומו של האב בעולמם החיצוני והפנימי כאחד.

15. כמפורט בחווה"ד של מיכל ליף, מאבחנת ומטפלת בשיטת ורדי, המליצה המומחית כי הבן הבכור, כמו כל ילד, זקוק להימצא במחיצת אביו בזמנים קבועים כדי שלא ייפגע בטחונו העצמי והחברתי וכי חלה אצל הילד התדרדרות בעקבות ההתרחשויות הקשורות באביו ובגלל שהוא רואה את אביו מעט מאד. התדרדרות נוספת עוד יותר חמורה חלה בעקבות המחשבות שמא לא יראה עוד את אביו לעולם מכיוון שאביו יישלח לארץ אחרת (ראה נספחים ז' ו- לז').

16. כאמור, ביום 19.9.06, אחר שריצה את עונשו כשלוש וחצי שנים ולאחר שהשתקם בכלא בהתאם לתכנית שיקום - נספח ה', החליטה ועדת השחרורים של כלא איילון להורות על שחרורו המוקדם של העותר - נספח ב'. יצוין כי העותר יצא לחופשות רבות בשלוש שנות מאסרו ולא הפר אף פעם תנאי השחרור ומעולם לא אובחן על ידי גורם כלשהו כאדם בעל מסוכנות, לא כל שכן מסוכנות לציבור, ואף העבירות שלגביהן ריצה עונשו הן עבירות מלפני כ- 5 שנים (מבלי לגרוע מחומרתן) שלגביהן שילם העותר את חובו לחברה.

17. כחלק בלתי נפרד מתכנית השיקום של העותר, הכירו הרשויות בצורך לשמר את אחדות התא המשפחתי של העותר ובכלל זה נקבע בתנאי השחרור כי העותר יתגורר עם אשתו וילדיו בחולון וכן ישתתף בשיחות/קבוצות ויעבוד במפעל "ברון אלכסנדר". העותר עמד ועומד בתנאי השחרור בכפוף להגבלות שנכפו עליו על ידי המשיבים מעצם השמתו בתנאי משמורת.

18. באותו יום 19.9.06, לא שוחרר העותר בפועל מאחר והמשיבים "ניזכרו" להוציא מהשרוול החלטה מיום השחרור, יום 19.9.06, בדבר הרחקת העותר מן הארץ והחזקתו במשמורת עד להוצאתה אל הפועל. העותר לא קיבל מעולם העתק מהחלטה, מעולם לא הוצג לו פרוטוקול של ועדה כלשהי אשר קיבלה את החלטה, לעותר לא הובהר כי הוא יכול לעתור כנגד החלטה וכן לא הוצגו כל נתונים מזמן אמת שיש בהם כדי להוכיח ו/או להבטיח כי נשקלו מכלול השיקולים הרלוונטיים על ידי הועדה או על ידי מי שקיבל בפועל את החלטה.

19. באותו יום, ה- 19.9.06, לאחר שהעותר לא שוחרר בפועל ומשפחתו של העותר (העותרים 2-4) התקשרה בבהלה לבא כוחו, פנה בא כח העותר אל ראש מנהל האוכלוסין והיחידה לאכיפת זרים אצל המשיב ולכלא איילון בדרישה לקבלת הצו ו/או החלטה המונעת את שחרורו של העותר, אולם לא זכה לתגובה כלשהי בזמן אמת.

20. ביום 20.9.06 הגיש העותר העתירה המנהלית דנן כנגד החלטה לגרשו ולשים אותו במשמורת וכן ניתן צו ארעי האוסר על הרחקת העותר מהארץ (נספחים יג'- יד'). מובן כי לא היה מנוס בהגשת העתירה המנהלית המקורית אז, שכן עניינה היה בין היתר תקיפה של עצם החלטה להחזיק את העותר בתנאי משמורת, כפי שהוחלט בבית הדין למשמורת.

21. באותו יום פנה בא כח העותר גם לראש היחידה לזרים, ממונה על ביקורת הגבולות בבקשה להציג את החלטת הגירוש שמעולם לא נתקבלה ואת צו המשמורת שלא נתקבל ואף טען כי נתקימו פגמים מהותיים בהליך "השימועי", הכל כמפורט להלן.

22. ביום 25.9.06 פנו העותרים 1-2 למשרד הפנים בחולון לחדר מסי 6 בשעה 15.30 בבקשה להסדרת מעמדו של העותר בארץ. הפקידה שישבה בחלון התייעצה עם הפקידה הבכירה לריסה ואלו השיבו לעותרים באכזריות ובשרירות לב כי אין מקום לפתוח כל הליך של בקשה באשר אין ביכולתם לעשות דבר מאחר והעותר אין לו כל זכויות בארץ וילדיו יכולים להתגורר עמו במדינה אחרת....(זאת בתשובתם לשאלת העותרים מה יהיה על הילדים) - ראה נספח בט', תצהיר העותרת 2.

23. באותו יום, ביום 25.9.06 פנה בא כח העותר אל המשיבים וגורמים קשורים בבקשה להסדרת מעמדו של העותר בארץ ובמסגרתה נשטחו כל הטענות לרבות אי קבלת החלטת ההרחקה והפגמים בהליך המנהלי שהוביל להחלטת ההרחקה – ראה נספח לו'.

24. ביום 25.9.06 נענה בא כח העותרים כי פניית העותרים להסדרת מעמד קבע הועברה לטיפול ותיענה – ראה נספח מ'. לאחר מכן פנה עוזר שר הפנים אל בא כח העותרים והודיעו כי יעביר את התיק למחלקה המשפטית אשר תגיב במהרה לבקשה. עד עצם היום הזה לא נתקבלה כל תשובה ואו התייחסות לבקשה למעמד קבע בישראל (מלבד התנאים שמעמיד המשיב כיום לצורך פתיחת תיק בקשת מעמד, כמפורט להלן).

25. לבקשת בא כח הפרקליטות בתיק זה, הועבר בתחילת ההליך המשפטי רישיון נהיגה הנושא את תמונתו של העותר ושמו ולדימיר אחמדוב ואשר הונפק ביום 12.12.90 – ראה נספח לט'.

26. לאחר שפניות העותרים, בין בעצמם ובין על ידי בא כוחם, לא נענו, הכינו העותרים בעצת בא כוחם תצהירים אשר צורפו לעתירה המקורית והמגוללים את מסכת הייסורים שעברו כמו את ההוכחות הרלוונטיות לענין זהות העותר וזכאותו למעמד בארץ. - כל המסמכים הנ"ל סורבו לקבל משרד הפנים.

27. רק לאחר פניה לבית המשפט לקבלת צו שיורה למשיבה לקבל החומר, התערבה נציגת הפרקליטות ותיאמה מועד שבו יתקבל החומר לטיפול בבקשות – וכך היה. סופו של דבר שלקראת אמצע אוקטובר 2006 נפתח תיק הבקשות למעמד קבע במשרד הפנים בתולון.

28. יוטעם כי בכל התהליך המייגע הנ"ל אל מול המשיבים, לא העלו המשיבים על טענה בדבר דרישות כאלה ואחרות המהוות תנאי לטיפול בבקשה וגם לא טענו כי דרושה תעודת יושר ואו דרכון תקף כדי לדון בבקשה למעמד קבע לעותר (ובמיוחד כשמדובר במי שלמעשה הנו חסר תינות בהיותו נתין של בריה"מ לשעבר שמוצאו מאוקראינה של היום).

29. ביום 27.9.06 ניתנה החלטה בביה"ד למשמורת לפיה שוחרר העותר מחמת היותו מוחזק שלא כדין מאחר ונקבע כי העותר היה אזרח ישראלי נכון ליום הוצאת צו המשמורת. בהמשך להחלטה זו קבעה השופטת שרה וייס:

"מכל מקום ביום הוצאת צו המשמורת (וצו ההרחקה, שאינו מעניינו של בית דין זה), היה המוחזק אזרחי ישראל. לא ראיתי כיצד זה אוכל לאשר את צו המשמורת" (הדגשה שלי ז.ב.).

כבר נפסק בעמ"נ 162/06, מפי כבוד השופט מודריק כי:

"הסמכות לבדוק את בסיס חוקיותו של צו המשמורת היא סמכות אינהרנטית שיש לבית הדין".

"אזרחות אינה אשרה, אזרחות היא סטטוס. לא יעלה על הדעת שמדינה מתוקנת תוציא צו משמורת (אשר כל מטרתו הינה לזרז את הרחקתו) לאזרח מאזרחיה, גם אם אזרחות זו בוטלה יומיים לאחר הוצאת הצו" (הדגשה שלי – ז.ב.).

בנספח כ"ה:

"ביום 27.9.06 החלטתי על שחרור המוחזק בתנאים, מן הטעם שצו המשמורת שהוצא לו היה נגוע באי חוקיות" (הדגשה שלי – ז.ב.).

"נכון, כעת אין למוחזק כל מעמד בישראל, אך בעת הוצאת צו המשמורת, היתה למוחזק זהות של אזרח ישראל, זו אינה זהות גנובה, ואין אזרח ישראלי אחר בארץ המחזיק בה. לו היה מדובר במי שמחזיק בזהות לא-לו, לא היה צורך אזרחותו של המוחזק, מניה וביה"

30. יתר על כן, ביום 4.10.06 פנו העותרים למשרד הפנים בחולון בענין הבקשות למעמד קבע ומשם הופנו למשרד בראשון לציון, אולם המשיבים סרבו בחוסר תום לב לקבל את הטפסים של בקשות המעמד.

31. במקום זאת, בחרו המשיבים להעלות טענה חדשה ביום 6.11.06 ולפיה על פי הנוהל של משרד הפנים נדרשים תעודת יושר ודרכון תקף לצורך טיפול בבקשה למעד קבע וזאת כאשר קיים ספק רב האם ניתן בכלל להמציא מסמכים אלו למי שהיה נתין ברית המועצות לשעבר ואשר היום הנו חסר נתינות. המשיב לא גילה לבא כח העותרים את הנוהל ובמיוחד לא גילה כי על פי הנוהל עצמו ניתן להסתפק בתצהיר המפרט את המניעות שבהמצאת איזה מן המסמכים הנ"ל, כחלף למסמכים עצמם. התנהלות זו הנה חסרת תום לב כשלעצמה.

32. מאז שהמשיב הועיל להסכים לקבל לידיו את בקשת העותרים למעמד קבע לעותר מכח היותם ידועים בציבור ו/או מכח היות העותר אבי ילדיהם המשותפים בני ה-5 ו-9 שנים, - לא העלו המשיבים כל טעם מדוע לא יוענק מעמד הקבע וזאת אף לאחר שעמדו על הקשר העמוק והכנה שבין העותר והעותרת בהתאם לנוהלים במשרד הפנים.

33. החלטת ההרחקה את העותר מישראל הנה בטלה ו/או מבוטלת מעיקרה וזאת המטעמים המפורטים להלן, לא כל שכן משקלם המצטבר:

34. החלטת ההרחקה נשענת על ממצא של המשיבים בדבר זהות שאולה של העותר. בית הדין למשמורת כבר קבע בענין זה כמצוטט לעיל כי נושא הזהות השאולה אינו מעלה ואינו מוריד לענין ויקותו דל העותר למעמד קבע בישראל בהיותו יהודי ומי שהשתרש בישראל משך 17 שנה והקים יחד עם זוגתו בית בישראל עם שני ילדים בני 5 ו-9 אשר נולדו, השתקעו והשתרשו אף הם בישראל ואשר טובתם מחייבת את הישארות העותר לצידם.

35. החלטת ההרחקה ניתנה מבלי שנתקיים הליך שימוע כדין לעותר, מבלי שניתנה לו זכות השימוע בשפתו למרות שהודיע כי הינו מיוצג וחרף פניות בא כוחו כי כל צעד שייעשה בעניינו יש להודיעו לבא כוח העותר, מבלי שהעותר הוזהר לגבי התוצאה של גירושו מן הארץ ומבלי שניתנה לו ההזדמנות להביא את ראיותיו ולהציג את עניינו בכל הנוגע לגירושו מן הארץ.

36. החלטת ההרחקה ניתנה ללא כל פרוטוקול כדין, מבלי שנמסרה לעותר ומבלי שהודע לעותר כי הוא יכול לעתור כנגדה ומבלי שהוצגו נתונים ומסמכים המעידים כי המשיבים שקלו את מכלול השיקולים הרלבנטיים על ידי הועדה ו/או מי שקיבל את החלטה ו/או ביררו את מלוא המסכת העובדתית הקשורה לענין, בטרם החליטו על הצעד הקיצוני של גירוש העותר מהארץ לאחר 17 שנה של הקמת משפחה בישראל.

37. החלטת ההרחקה מתעלמת מהשיקול המכריע כי אין לשלול בנסיבות דנן את מעמדו של העותר אשר השתרש בארץ כיהודי ואזרח משך 17 שנה ואף הקים משפחה עם שני ילדים שאף הם נשתרשו בישראל. החלטה ההרחקה לוקה בענין זה בחוסר סבירות קיצוני ובאי הפעלת שיקול הדעת לגבי מכלול הנתונים כמתבקש בנסיבות הענין. העותר יטען כי החלטה הנה מאין "ענישה פלילית" של העותר במסגרת המישור המנהלי ומבלי שהוגש כתב אישום כנגד העותר ו/או הליך פלילי כלשהו.

38. החלטת ההרחקה ניתנה ללא שנעשה בירור ודיון מעמיק בנושא ובחינה מדוקדקת של החומר ובמיוחד בשים לב לעובדה כי לא נשקלו השיקולים באופן ענייני, שיטתי והוגן, ומבלי שנשקלה האופציה האחרת להישארותו בישראל בה שוהים ילדיו ורעייתו ומבלי שהונחה תשתית לגבי אופן הליך השימוע.

39. החלטת ההרחקה ניתנה בחוסר תום לב וממש באותו היום שבו היה אמור להשתחרר העותר והכל כאשר הוברר על ידי בית הדין למשמורת כי המדובר בהחלטה בטלה אותה מיהרו המשיבים לשלף כאשר אזרחותו של העותר לא בוטלה אותה עת.

40. החלטת ההרחקה ניתנה אגב שיהוי ניכר ביותר מהמועד שבו נטען על ידי הרשות כי נודעו לה הנסיבות שבעטיין היא מבטלת את אזרחותו, שכן על פי נספח ד' לעתירה מיום 4.12.05, כבר

במהלך חודש אוקטובר 2005 הגיע מידע מודיעני מהימן וחשוב על פעילות פלילית מעבר לים ואשר בגינה דרוש למדינה אחרת. מבלי לגרוע מכך כי המדובר בטענות בעלמא ובלתי קונקרטיות והמוכחשות, ממילא הרשות המתינה כשנה שלימה והשתהתה שיהוי ניכר בנוגע להחלטת ההרחקה.

41. החלטת ההרחקה מתעלמת מאינטרס ההסתמכות של העותר אשר בנה את חייו והקים את משפחתו וביתו בישראל והמשיבים מנועים ואו מושתקים מלבטל את מעמדו של העותר בישראל ובמיוחד נוכח הזיקות הרבות והחזקות של העותר למדינת ישראל.

42. החלטת ההרחקה מתעלמת מחוות הדעת השונות שפורטו לעיל בדבר הצורך ההומניטרי לאפשר את אחידות התא המשפחתי של העותר העומד בראשו ועל מנת שלא להביא לפירוד כפוי בין האב לילדיו שהתערו כבר במדינת ישראל ותנם לילדי הארץ, תוך ניתוקם מתמיכתו הרגשית והכלכלית וכן השיקול ההומניטרי של הזמן הרב שחלף מאז עלה העותר ארצה בשנת 1991 וכן הסכנה שבהרחקתו מן הארץ כמפורט בתצהירים שצורפו כנספחים ז' - י' ו- י"א לחי. ההחלטה גם מתעלמת מ"משפט הטבעי" ומזכות היסוד של העותר לגדל את ילדיו וזכות היסוד טובת ילד לגדול בחיק אביהם.

המשיבים טעו בכך שלא נתנו דגש לשיקולים ההומנטריים כפי שנקבעו בפסקי דין רבים, כנאמר: "במניין השיקולים עומד שיקול הומנטרי של רצון לשמור על שלמות התא המשפחתי ולמניעת פיצול אזרחותם של מרכיבי התא המשפחתי שהתאחד בקשרי נישואין כנים ואמיתיים (ראו עניין רנקין - בעמ' 117 ד"ה)".

בעת"מ 2981/04 קורמו סיטוטאו ואח' נ' שר הפנים ואח', נקבע ביום 31.1.07 מפי כב' השופטת קובו כי נתין אתיופי לשעבר שהגיע לארץ בשנת 1992 וקיבל אזרחות ומעמד על יסוד נתונים בדויים וחי עם ידועה בציבור ולהם שני ילדים, אחד נולד בארץ - לא יגורש מן הארץ וינתן לו מעמד קבע לנוכח ההיבט ההומניטרי המחייב התערבות בית המשפט על מנת שלא להביא לפירוד כפוי בין האב ובין ילדיו שהתערו כבר בישראל. בית המשפט הביא בחשבון גם את זיקותיו של העותר לישראל ואת החובה לכבד את הקשר ההורי בין העותר לילדיו.

העתק מפסק הדין בעת"מ 2981/04 קורמו סיטוטאו ואח' נ' שר הפנים ואח' מצ"ב כנספח 1 לכתב העתירה המתוקן.

בהחלטות רבות של בתימ"ש ניתן לשיקול ההומנטרי מימד חשוב ועתירותיהם של העותר התקבלו והעותר יפנה לכל פסקי הדין שצורפו לכתב העתירה המקורי על מנת שלא להעמיס עמודים מיותרים כאן.

ע.ת.מ 529/02 בימ"ש מחוזי בירושלים בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים, מיום 28.8.02, לאורה בורנאה נ' שר הפנים (אגודה לזכויות האזרח). בפס"ד התייחסות לשיקול הומנטרי של רצון לשמור על שלמות התא המשפחתי שהתאחד בקשרי נישואין כנים ואמיתיים.

מדיניות "ההסדר המדורג" כהסדר סביר.

"העותרים מבקשים ללמוד בעניינו מהוראות סעיפים 14 ו-15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, בכל הנוגע לחובת הורי הילד, שניהם כאחד, לתמוך בילד תמיכה טיפולית וכלכלית. ועוד זאת, טובת הילד דורשת חינוכו בידי שני הוריו, וכי לא יורחק מאביו או מאמו, אפילו הם נפרדו" (ע"א 5532/93 גוזנברג נ' גוזנברג, פ"ד מט(3), 282, 291). ניתוק ילד מהוריו, או אחד מהם, או הגבלת הקשר שבינו לבין אחד מהוריו על ידי הרחקת ההורה הזר אל מחוץ למדינה שבה נמצא מרכז חייו של הילד גורם נזק לילד שלעיתים אינו ניתן לתיקון (ראו גם בשג"צ 488/99 דואר נ' דואר, פ"ד מב(4), 453, 460; ע"א 2266/93 פלוני קטנן ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1), 227, 254-253). העותרים מוסיפים, כי הזכות הנובעת מקשר משפחתי, מקימה זכות לילד לקשר עם הוריו. זכות זו מצויה למעשה בשני מישורים: המישור שענינו הקשר שההורים צריכים לשמור עליו ואינו קשור בגורם אחר, והמישור שבו רשויות המדינה צריכות לפעול כדי שהקשר בין הילד לבין ההורה יתקיים, ולא יפעלו, במישרין או

בעקיפין, שלא במסגרת הוראה מפורשת של החוק, כדי למנוע. אכן, יש מקרים שבהם הקשר בין הורה לבין ילד יימנע בגדר חוק הנוער (טיפול והשגחה), התשי"ך-1960, כאשר מניעת הקשר מוצדקת מטעמים שבחוק או לפי החלטה שיפוטית. לדידם של העותרים, ככל שהעניין נוגע לרשויות המדינה, יש לאפשר קשר זה באופן תקין, סדיר ורצוף ולא למנוע אותו, אפילו אין הורה אזרח ישראלי ואין לו מעמד על פי החוק. זאת כדי לאפשר להורה האמור למלא את חובותיו החוקיים והמוסריים, ובעת ובעונה אחת לאפשר לו ממש את זכותו לקשר עם ילדיו, בצד "הזכות למלא את חובותו, כהורה (ראו ע"א 577/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד לח(1), 461, 467); כלשון השופט ברק כתוארו אז):

"זכותו המשפטית של ההורה היא כי הוא, ולא אחר, יקים את החובות כלפי ילדו ... זכות זו של ההורים היא זכות קונסטיטוציונית חשובה, שכן היא מהווה ביטוי לקשר הטבעי - "קול הדם" כלשונו של מ"מ הנשיא חשין, בע"א 50/55 שבין הורים לילדיהם ...".

העותרים אף אווזים בעוגן של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לאמור כי זכות ההורה לגדל את ילדו היא זכות חוקתית מוגנת בגדר זכות נגזרת מן הזכות "להגשמה עצמית", לחירות ולכבוד". כך לומדים העותרים מפסיקת בית המשפט העליון בע"א 5587/93 בעניין נחמני נ' נחמני, פד"י מט(1), 485, 499, ועוד:

"משפט הטבע הוא שילד יגדל בבית אביו ואמו: הם שיאהבו אותו, הם שיאכילו וישקו אותו, הם שיחנכו אותו, הם שיעמידו אותו על רגליו עד אם גדל והיה לאיש ... זכותם זו של אם ושל אב היתה ונתקיימה לפני היות חוק וחוקה ... וגם אם ייאמרו הדברים בחוק או בחוקה, לא יהיו אלא הד ובת קול לאותה זכות מן הטבע ..." (דברי השופט מ' חשין בע"א 3798/94 פלוני נ' פלונית, פ"ד נ(3), 133, 155).

ובע"א 7155/96 פלוני נ' היועמ"ש, פד"י נ"א (1), 160, בעמ' 175:

"במיוחד נכון הדבר כשמדובר בשאיפתו של אדם להגשים את אישיותו, ולתת ביטוי לרצונותיו בכל הנוגע למוצאו, למשפחתו, לרגשותיו כלפי אלה ולמבוקשו לתת להם ביטוי גלוי. בעידן בו "כבוד האדם" הינו זכות יסוד חוקתית מוגנת יש ליתן תוקף לשאיפתו של אדם להגשים את הווייתו האישית ומטעם זה יש לכבד את רצונו להשתייך לתא המשפחתי שהוא רואה עצמו חלק ממנו" (הדגשה שלי - ז.ב.).

43. החלטת ההרחקה מתבססת על נתונים בעלמא בדבר היות העותר מסוכן לציבור, למרות שרשויות המדינה ביניהן ועדת השתרורים של כלא איילון קבעו כי העותר אינו מסוכן לציבור והנו בר שיקום והפרקליטות לא ערערה על החלטת השחרור שלו.

44. החלטת ההרחקה מהווה דפקטו שלילת רישיונו של האזרח וזאת אחר ש"הפה שהתיר" משך 17 שנה הוא כעת "הפה שאוסר", משמעו; על המשיבים נטל שכנוע כבד ביותר להראות תשתית עובדתית וראייתית כבדה המצדיקה הרחקתו של אדם מישראל לאחר 17 שנה של השתקעות והסתמכות על מעשה הרשות מלפני 17 שנה. המשיבים לא עמדו בנטל זה ומבקשים לסמוך ידיהם על מידע וראיות קלושות שאין בהן דבר.

"בשלילת רישיון קיים, עול הראייה מתהפך, והשיקולים משתנים, במקרה האחרון, נקודת המוצא היא כי האזרח כבר בעל הרישיון ויש לו מעין "זכות מוקנית" להמשיך ולהחזיק ברישיון, ואילו השלטון הוא בבחינת המוציא מחברו עליו הראיה, על כן על הרשות השלטונית לשכנע את בית המשפט כי אכן מוצדק לפגוע ברישיונו של האזרח" (בעמ' 171 ב-3).

בג"צ 575/76 פזכים בע"מ נ' מנהל כללי של משרד הבריאות, בעמ' 444-445, פד"י ל"א (2), 438, בג"צ 799/80 שללם נ' פקיד רישוי לפי חוק יריה תשי"ט, 1945, נ' מנהל נפת פ"ת, משרד הפנים - פד"י ל"ו (1), 317.

"הסמכות המנהלית", תשנ"ו, פרופסור זמיר בעמ' 177-186.

כרך ב' בעמ' 1001-1012 במיוחד 1008-1010.

ברוך ברכה, משפט מנהלי כרך ב' תשנ"ו בעמ' 307-300, דגש על דיני ראיות.

45. החלטת ההרחקה לוקה בחוסר מדויקות וחוסר סבירות לנוכח כל האמור לעיל ובהיותה מתעלמת ממכלול השיקולים הרלוונטיים בעניינו של העותר ובמיוחד היותו 17 שנה בישראל והיותו אב לשני ילדים ילידי הארץ ואשר זקוקים לנוכחותו כמפורט לעיל (וכידוע אף בידיעה שיפוטית). הפסיקה הכבירה מילים בנושא ניתוק ילד מהוריו ו/או הגבלת הקשר בינו לבין אחד מהוריו וקבעה כי המדובר בנושאים אדירים שאינם ניתנים לתיקון ו/או לגישור. גם קיימות אמנות בינלאומיות המקימות חובות חוקיות ומוסריות לצורך בקיום קשר הדוק בין הילד להוריו (למשל, ראה אמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, משנת 1989 שאושרה בידי ישראל בשנת 1991).

46. החלטת ההרחקה מתעלמת כאמור מהסכנה שבהרחקת העותר מן הארץ כמפורט בתצהירי שצורפו כנספחים ז' - ו' לח' ואשר נסיבות עזיבתו את בריה"מ לשעבר פורטו בתצהירי בני משפחתו מהם עולה כי בשל טעות חושדים השלטונות כי העותר מעורב באירוע פלילי וכי אם ייפול לידיהם נשקפת סכנה לחייו ו/או לחירותו.

"הלכה פסוקה היא כי בהפעילו את סמכות הגירוש חייב שר הפנים להביא בחשבון את הסכנה הצפויה למגורש בארצו, אין לגרש אדם למדינה שבה חייו יהיו בסכנה" (בג"צ 5448/94 אלטאיי נ' שר הפנים, פד"י מ"ט (ד) 843, בעמ' 844 - 845, פסק כב' הנשיא א. ברק:

"אין מחלוקת כי בהפעלת סמכות הגירוש על פי חוק הכניסה לישראל יש לקחת בחשבון שיקולים של טובת הציבור בישראל. אין אלה השיקולים היחידים. כבכל מקרה של הפעלת סמכות שלטונית, אף בהפעלה של סמכות הגירוש, יש לקחת בחשבון את חייו של הפרט ואת חירותו. מי שנכנס לישראל ושוהה בה שלא כדין אינו זכאי להשאר בישראל, אך הוא זכאי לכך כי חייו לא יהיו בסכנה - לא בישראל ולא בארץ היעד אליה יגורש, על כן, אין לגרש אדם מישראל למקום בו נשקפת סכנה לחייו או לחירותו. כל סמכות שלטונית - לרבות סמכות הגירוש על פי חוק הכניסה לישראל צריכה להיות מופעלת על בסיס ההכרה "בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן חורין" (סעיף 1 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו). זהו העקרון הגדול של: NON REFOULMENT, לפיו אין לגרש אדם למקום בו יועמדו חייו או חירותו בסכנה. עקרון זה מעוגן בסעיף 33 לאמנת הפליטים. היא מהווה חלק מהחקיקה הפנימית של מדינות רבות, הקולטות את הוראות האמנה, או מסזירות הדבר בנפרד. הוא עקרון כללי, שאינו מוגבל אך "פליטים". הוא חל בישראל על כל סמכות שלטונית שעניינה גירוש אדם מישראל.

(וראה גם: בג"צ 177/71 מראר נ' שר הבטחון, פ"ד כה(1) 141; בג"צ 95/85 שהין נ' שר הפנים, פ"ד לט(1) 798; בג"צ 1361/91 מסלם נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה, פ"ד מה(3) 444).

47. החלטת ההרחקה בטלה בהיותה מתעלמת מכך שעל פי נתוני העותר וזיקותיו לישראל ואשר אין מחלוקת לגביהם - העותר הנו יהודי ותושב ישראל משך 17 שנה (כך גם קבע ביה"ד הרבני בשנת 1994) ולכן ממילא זכאי למעמד קבע בישראל.

48. העותרים יטענו כי כמפורט לעיל, במועדים שונים סרבו נציגי המשיב לדון בבקשות העותרים לקבלת מעמד קבע לעותר והשיבו את פני העותרים ריקם בטענה כי אין לעותר מעמד והכל תוך הפרת חובת הרשות לדון בבקשות לגופן ולנמק באופן פורמלי את עצם הסירוב על מנת שזה יעמד בפני ביקורת שיפוטית. התנהלות זו של המשיבים אשר לא הראו טעם מדוע לא יעניקו לעותר מעמד קבע בישראל לנוכח זיקותיו החזקות לישראל אליה הוא ובני משפחתו מחוברים בחבלי עבותות - היא הגוררת כשלעצמה את בטלות החלטה ההרחקה ו/או את תקיפת החלטה של המשיבים שלא להעניק מעמד קבע לעותר (על ידי הסירוב לדון בכלל בבקשות) ועל כן מתבקש בזה ליתן מעמד קבע לעותר לאחר שהמשיבים סרבו לדון בבקשותיו.

49. העותרים יטענו כי הרשות חטאה לעקרון תום הלב בהפעלת הליכים בכך שמנעה את עצם קבלת החומר אשר צורף לבקשות כמו גם את הטפסים עצמם ורק התערבות של בא כח מטעם הפרקליטות האזרחית הביאה לקבלת החומר והבקשות.

50. מבלי לגרוע מכל הנימוקים למתן מעד קבע לעותר והמפורטים בעתירה זו, בכל מקרה ולמען הזהירות בלבד, יטענו העותרים כי החלטה להרחיק את העותר מן הארץ בטלה גם מאחר ויש ליתן לעותר למצות את זכותו להסדיר לעצמו מעמד קבע בארץ מכח איזה מזיקותיו התזקות לישראל כמפורט בעתירה זו.

ב-ע.ת.מ 2790/04 פרד רוזנברג נ' שר הפנים, בימ"ש מחוזי ת"א-יפו, בשבתו כבימ"ש עניינים מנהליים, החליט כבוד השופט פוגלמן לקבל את העתירה בעניין זה כדי לאפשר לאזרח קולומביה השוהה בארץ שלא כדין להסדיר מעמדו של בן הזוג הזר בארץ ולהקנות לו מעמד של קבע בסיומו של ההליך המדורג. בעמוד האחרון נקבע:

"למען השלמת התמונה יש להדגיש כי גם לאחר שניתן צו הרחקה, סמכותו של המשיב או לבטל את הליכי ההרחקה אינה מוגבלת למסגרת הצדה הקבועה בסעיף 13 (ד') לחוק הכניסה לישראל, כפי שמשמע בסעיף 52 לכתב התשובה. כאשר קיים טעם ענייני המצדיק זאת מוסמך המשיב לבטל את צו ההרחקה ולהתיר המשך שהייה ואף העסקה של שוהה שלא כדין".

בבג"צ ס'טמקת נ' שר הפנים, פד"י (ג) 728, נדון עניינם של אזרחים ישראלים שנשאו לבני זוג זרים השוהים בארץ שלא כדין. ביהמ"ש מבטל את החלטת משרד הפנים להרחיק את העותר מהארץ וקובע כי "אינה מידתית ואינה עולה בקנה אחד עם הזכות לחיי משפחה".

המדיניות הינה לתכלית ראייה, דא עקא שהאמצעי אינו מדתי ונפסל ע"י ביהמ"ש.

גם בעת"מ 2121/04 ת"א – מחוזי בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים קיפקורירי נ' משרד הפנים (ט"פ), נקבע לגבי "הידועים בציבור" – "נראה על פני הדברים כי יציאת בן הזוג לחו"ל לתקופה שנקבעה, אין בה כדי לסייע בהליך בדיקת "כנות הקשר" יציאה לחו"ל אינה מסייעת לבדיקה זו, ולעומת זאת פוגעת היא פגיעה קשה, כלכלית ורגשית בחיים המשותפים של בני הזוג. מדברים אנו באנשים בשר ודם, באנשים כואבים, בבני אדם חיים ונושמים שהתייצבו לפנינו כדין" (ע"א 1165/01 פלונית נ' היועמ"ש, פד"י נ"ז(1), 69, בעמ' 80).

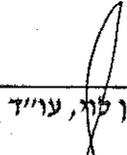
הדרישה ליציאת בן זוג זר, בנסיבות המקרה הינה מעבר למידה הדרושה. ביהמ"ש מבטל את החלטת משיב ומורה לו לקבל החלטה להסדרת מעמדו של משיב 2 מבלי שהאחרון ידרש לעזוב את הארץ עובר לקבלת ההחלטה.

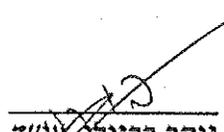
תוקף צו ההרחקה מושעה עד קבלת ההחלטה בבקשה.

ראה גם עת"מ 2994/04 מחוז ת"א-יפו בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים, כבוד השופט מחזיק, קטלינה גזינגן נגד משרד הפנים מיום 30.8.06, בעניינו של העותר 1 הדרישה של המשיבים ליציאת מהארץ עד הסדרת מעמדו הינה "בלתי מידתית" ועלולה להביא לפגיעה קשה בעותרים כפי שמפורטים בתצהיריהם ובחוות הדעת המקצועיות, מה גם שמעמדו כאסיר ברשיון החייב להשלים את מטלותיו כהוראת ועדת השחרורים מחייבת השארתו בארץ עד סיום ריצו מאסרו.

עת"מ 1839/04 בימ"ש מחוזי בת"א-יפו, בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים, כבוד השופט מחזיק מיום 30.8.06 המזכיר את ע"א 4614/05 מ"י נגד אורן (מאוחד עם ע"מ 6625/05 מ"י נגד פשנקו, מיום 16.3.06), שם נקבע כי צו ההרחקה נגד העותר בטל ויש לקבוע בטלותו, והוראה כי משרד הפנים יבחן את בקשת העותרת וינהג בה בהתאם להנחיות ביהמ"ש העליון.

נקבע כי באם מדובר בידועים בציבור, חיים משותפים כבעל ואישה הכוללים נהול משק בית משותף. הדרישה ליציאה מהארץ ע"י משרד הפנים של בן הזוג הזר עד שתבחן בקשת בני זוגם הישראלים להסדרת כניסתם לישראל במעמדם בה אינה עומדת במבחן מידתיות ודינה להתבטל.

  
בנימין לוי, עו"ד  
ב"כ העותרים

  
זוהר ברזילי, עו"ד  
ב"כ העותרים

רשימת נספחים

נספח א' – העתק ת.ז. של העותר 1 ובהם שמות ילדיו העותרים 3 ו-4, ת.ז. בוטלה ע"י משיב 1 ביום 21.9.06.

נספח ב' – החלטת ועדת השחרורים בעניינו של העותר 1 מיום 19.9.06. פרוטוקולים קודמים של הועדה מיום 24.5.06 ו-13.6.06.

נספח ג' – בקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ שהגישו עותרים 2-4 כנגד עותר 1 ביום 19.9.06 בבית דין לענייני משפחה בראשלי"צ ת.מ.ש. 37050/06, ב.ש.א. 5537/06.

נספח ד' – מסמך של רפ"ק סימה ימין, ראש ח' מודיעין בתי סוהר המיועד לפמ"מ מיום 4.12.05.

נספח ד'2' – בקשה בהסכמה בעע"א 1646/04, עתירת אסיר שהגיש העותר 1 כנגד ביטול חופשותיו והפקדת הערבויות בהתאם להסכמה כנאמר:

- הפקדת ארבעים אלף ₪ בקופת בימ"ש כערבות לחופשות.
- אישור של העותרת 2 כערבה לחופשותיו של העותר 1.
- אישור חופשות ע"י משטרת ישראל ושבי"ס.
- החלטת כבוד השופט גורפינקל מיום 1.9.04 המאשר את הסכמות הצדדים ליציאת העותר 1 לחופשות.

נספח ה' – תוכנית שיקום רשי"א לעותר 1 מיום 17 יולי 2006.

נספח ו' – חוות דעת פסיכודיאגנוסטית של מכון מרחבים של ד"ר נעמי כהן בעניינו של העותר 1.

נספח ז' – חוות דעת של מיכל ליף, מאבחנת ומטפלת בשיטת ורדי בעניינו של העותר 3.

נספח ז'2' – תצהיר של העותר 1 מיום 20.8.06.

נספח ז'3' – תצהיר נוסף של העותר 1 ועימו עשרה נספחים.

נספח ח' – תצהירה של העותרת 2 מיום 3.9.06.

נספח ט' – תצהירה של גיידמק ז'אנה דודתו של העותר 1 מיום 11.9.06 לו מצ"ב. נספחים שונים.

נספח י' – תצהירו של אחיו של עותר 1, מר זאדרביץ בני מיום 3.9.06.

ביום 19.9.06 שלח הח"מ פנייה לרישום כלא איילון לאחר שהעותר 1 לא שוחרר בפועל ממאסרו (מצ"ב נספח יא'). כמו כן פנה ליחידה לאכיפת זרים (נספח יב'), כל זאת כדי לקבל את העתק הצו מוחזק העותר 1 במעצר, העתק שלא נמסר לעותר 1, שלא הבין את פשר מעצרו המנהלי.

ביום 19.9.06 שלח הח"מ מכתב לראש מנהל מינהל האוכלוסין המופנה לכל המשיבים (מצ"ב כנספח יב').

ביום 20.9.06 הוגשה ע"י העותר 1 בקשה לצו הביניים לשחרור העותר 1 וביטול צו ההרחקה והמשמורת. ב-ב.ש. 32028/06 (מצ"ב כנספח יג').

ביום 20.9.06 החליט כבוד השופט פוגלמן על צו ארעי האוסר על הרחקת העותר 1 (נמצא בתיק בימ"ש – נספח יד').

ביום 20.9.06 פנה הח"מ בעניינו של העותר 1 לראש היחידה לזרים, ממונה על בקורת הגבולות שהינו משיב 2 בעתירה זו (מצ"ב כנספח ט"ו).

ביום 21.9.06 הוגשה בקשה דחופה לקביעת דיון דחוף לפני ראש השנה בבקשה לשחרור העותר 1 תוך עתירה לביטול צו ההרחקה ואו המשמורת שקיים נגד העותר 1 (מצ"ב כנספח ט"ז), אליה צורף העתק מצו ההרחקה שהוצא כנגד העותר 1 מיום 19.9.06 עליה חתום מנהל האגף

לזרים. מר יוסי אדלשטיין המורה להשאיר את העותר 1. במשמורת עד הרחקתו מישראל ולהשאיר את החלטת משיב 2 על כנה, החלטה לצו משמורת המצורפת גם היא.

כבוד השופט פוגלמן בימ"ש מחוזי ת"א-יפו החליט כי על העותר 1 לפנות תחילה לבית דין לבקורת משמורת (מצ"ב נספח יז').

ביום 21.9.06 החליט כבוד השופט פוגלמן על צרוף ההתכתבויות בעניינו של העותר 1 עם המשיבים (מצ"ב נספח יח'), כמו כן נמצא בתיק ביהמ"ש הנכבד.

ביום 21.9.06 פנה העותר 1 בבקשה לשחרורו לביה"ד למשמורת של כלא מעשיהו (מצ"ב נספח יט'), ביה"ד אישר תחילה את צו המשמורת.

ביום 25.9.06 הוגשה בקשה לתיקון העתירה ב-ב.ש.א. 32046/06 וקביעת מועד לדיון כמו גם קבלת תסקיר שרות מבחן בהתאם לסעיף 9 לחוק בתימ"ש לעניינים מנהליים, תשי"ס, 2000 (צורף פרוטוקול ביה"ד למשמורת מיום 21.9.06 ופסיקה נמצא בתיק ביהמ"ש).

ביום 25.9.06 החליט כבוד השופט פוגלמן על כך שעל העותר לפנות לביה"ד למשמורת תוך אפשרות להשיג עליו (מצ"ב נספח כ').

ביום 25.9.06 פנה הח"מ לביה"ד למשמורת בכלא מעשיהו (מצ"ב נספח כ"א).

ביום 25.9.06 הגיש עותר 1 כל האסמכתאות וההחלטות של בתימ"ש מחוזי וועדות השחרורים בעניינו בשלוש שנים האחרונות נמצא בתיק.

ביום 26.9.06 פנה הח"מ שוב לביה"ד למשמורת בבקשה לשחרור העותר 1 (נספח כ"ב).

ביום 26.9.06 פנה העותר 1 בבקשה לקביעת דיון בצו הביניים ושחרור העותר 1 ב-ב.ש.א. 32046/06 (מצ"ב נספח כ"ג).

ביום 27.9.06 החליט בית דין לבקורת משמורת של שוהים שלא כדין על שחרור העותר 1 לאחר שהיה מוחזק שלא כדין (נספח כ"ד).

ביום 28.9.06 החליט ביה"ד למשמורת על דחיית בקשת משיב 2 לעיון שוב בהחלטת השחרור (נספח כ"ה), העותר 1 הגיש גם הוא מצידו בקשה לשחרור המצ"ב (נספח כ"ו).

ביום 28.9.06 החליט ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו על צו מניעה זמני האוסר הרחקת העותר 1 עד לדיון בעתירה (נספח כ"ז מצ"ב).

לח"מ הגיעו מסמכים חשובים שיש להוסיפם לעתירה והם:

תצהירו המשלים של העותר 1 – מיום 28.9.06 (נספח כ"ח).

תצהירה של העותרת 2 – מיום 28.9.06 (נספח כ"ט).

נספח ל' – תעודת נישואין מתורגמת לעברית של הוריו של העותר מ-16 ליוני 1982, בין אימו של העותר 1 לאביו החורג, בעלה השני מר אחמדוב.

נספח לא' – תעודת נישואין מתורגמת לעברית של הוריו הביולוגיים של העותר 1 מ-13 אוקטובר 1965.

נספח לב' – תעודת גרושין מתורגמת לעברית של הוריו הביולוגיים של העותר.

נספח לג' – אישור על שינוי שם משפחתו של העותר 1 מזדרביץ לאמדוב ביום 27 לאוקטובר 1987.

נספח לד' – תעודת לידה של העותר.

נספח לה' – תעודת לידה של אימו של העותר.

נספח ל"ו – מכתב מיום 25.9.06 המופנה לכל המשיבים בעניין העותר 1 + אישורי פקס.

נספח ל"ז – חוות דעת משלימה מיום 27.9.06 בעניינו של העותר 3.

נספח ל"ח – תצהיר של חברו של העותר 1, מר אולג שרמן.

נספח ל"ט – צילום רישיון הרכב של העותר 1 בעבר עם תמונתו ותרגום בעברית.

נספח מ' – תשובת משיבה 1 מיום 25 ספטמבר 2006.

נספח מא' – תשובת המשיבה באמצעות ב"כ על התייצבות העותרים במשרד הפנים להגשת בקשה להסדרת מעמדו של העותר 1 לאחר פניותיהם הרבות של העותרים 1 ו-2 למשרד הפנים בחולון להסדרת מעמדו של העותר 1, דחיותיהם הרבות ואי רצון המשיבה לקבל את בקשותיהם הנ"ל.

נספח מב' – בקשה להתאזרחות שמגיש המבקש למשרד הפנים.

נספח מג' – הארכת רישיון ישיבה לבני זוג של אזרחים ישראלים שאינם נשואים.

נספח מד' – חשבוניות ע"ש העותרים 1-2 למי עדין.

נספח מה' – תמונה של העותרים 1-3 במסיבת ההולדת שנה לעותר 3.

נספח מו' – העותרים 1-2 עם עותרת 4 במסיבת הבריתה.

נספח מו'-2 – העותרים 1 ו-2 עם העותר 3 באירוע משפחתי.

נספח מז'-1 – העותרים 1, 2 ו-3 באירוע משפחתי בארץ.

נספח מז'-2 – העותרים 1 ו-2 באירוע בלוי.

נספח מח'-1 – העותר 1-4 במיטה בעת שעותרת 4 היתה כבת שנה וחצי.

נספח מח'-2 – העותרים 1-4 בעת בריתה של העותרת 4.

נספח מט'-1 – העותרים 1 ו-2 באירוע חברתי לפני כשש שנים.

נספח מט'-2 – העותרים 1 ו-2 לפני כשמונה שנים.

נספח נ' – צילום של העותר 1 ועותרת 4 כשהיתה בת שמונה חודשים.

נספח נ'-2 – צילום עותרים 1 ו-2 באירוע חברתי.

נספח ס'1 – עותרים 1 ו-3 בגין של העותר 3 בארץ.

נספח ס'2 – העותרים 1 ו-4 באירוע בריתה של עותרת 4.

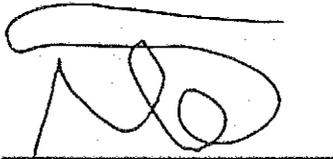
## תצהיר

אני הח"מ, זאב שיף צוניחין נושא ת.ז. שמספרה 309966653, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב בדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה היום 26.2.07 בתמיכה לעתירה מתוקנת המוגשת לביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו בעתירה 2202/06 הקבועה בפני השופטת רובנשטיין.

2. סעיף 1-32 לעתירה הינם מכוח ידיעתי האישית.

3. סעיף 33-50 לעתירה הינם מכוח יעוץ משפטי שקיבלתי מב"כ ולפיהם יש לקבל את העתירה ולאפשר לי לקבל מעמד של קבע בארץ ישראל ולבטל הרחקתי.



זאף שיף צוניחין

## אישור

הנני מאשר, כי ביום 26.2.07 הופיע בפני עו"ד זוהר ברזילי, ברח' אבן גבירול 57 ת"א, והחתים את זאב שיף צוניחין ת.ז. 309966653 ואחרי שהוזהר כי עליו לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות התצהיר הנ"ל וחתם עליו בפני.

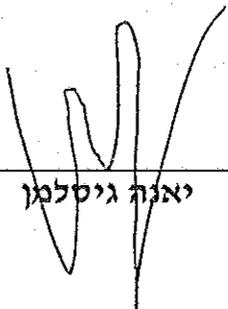
26.2.07  
תאריך

~~עורך דין  
ח'ת ה  
זוהר ברזילי  
20374~~

## תצהיר

אני הח"מ, גברת יאנה גיטלמן נושאת ת.ז. שמספרה 307338657, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה בכתב כדלקמן:

1. תצהיר זה ניתן בתמיכה לעתירה שהוגשה בשם בן זוגי, זאב שיף ת.ז. 309966653 וילדי לארי ת.ז. 208412833 וסטפני ת.ז. 211670765 העותרים 3 ו-4 שהינם קטינים, לארי כבן תשע וסטפני כבת חמש.
2. סעיפים 1-33 לעתירה הינם מכוח ידיעתי האישית.
3. סעיף 33-50 לעתירה הינם מכוח יעוץ משפטי שקיבלתי מבי"כ ולפיהם יש לקבל את העתירה ולאפשר לבן זוגי לקבל מעמד של קבע בארץ ישראל ולבטל הרחקתו.
4. זהו שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

  
יאנה גיטלמן

## אישור

הנני מאשר, כי ביום 26.2.07 הופיע בפני עו"ד זוהר ברזילי, במשרדו ברח' אבן גבירול 57 בתל-אביב, והחתימה את גב' יאנה גיטלמן ת.ז. 307338657 ואחרי שהוזהרה כי עליה לומר את האמת, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות התצהיר הנ"ל וחתמה עליה בפני.

  
עו"ד-דני זוהר ברזילי  
מ.פ. 376  
ח ת  
יאנה גיטלמן

26-2-07  
ת א ר י ך



# בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

בפני כב' השופט משה יועז הכהן

העותרים

1. ולדימיר זדירביץ
2. יאנה גיטלמן
3. בנימין גיטלמן (קטין)
4. סטפני גיטלמן (קטין)
- ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזלי

נגד

המשיב

משרד הפנים/מינהל האוכלוסין  
ע"י ב"כ עו"ד נדב בינבאום  
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)



## פסק דין

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
1. לאחר קבלת ההודעה מטעם המשיב והבקשה למחיקת העתירה, תגובת ב"כ העותרים ולנוכח טענות הצדדים במהלך הדיון מיום 20/10/10, יש להכריע בין העמדות המנוגדות של הצדדים לאמור: האם לקבל את עמדת המשיב, לפיה תינתן החלטה חדשה ע"י המשיב בבקשת העותר 1 (להלן-העותר) לקבל מעמד מכוח נישואיו לאזרחית ישראל-העותרת 2, לאחר קבלת עמדה עדכנית של משטרת ישראל ועריכת שימוע לעותר בהתאם לנוהל במידה והמלצת המשטרה תהיה שלילית וזאת בהתאם לנוהל המדורג הרלוונטי, כאשר עד למועד קבלת ההחלטה תינתן לעותר אשרה מסוג ב' 1 שתאפשר לו לעבוד בישראל וכן מתן אפשרות לעותר להגיש עתירה לבית המשפט על החלטת הממונה של מחלקת האשרות, במידה ותהיה שלילית ללא הגשת ערר קודם לכן; או האם לאמץ את עמדת ב"כ העותר לפיה, יורה בית המשפט לאלתר על השבת עניינו של העותר במסגרת ההליך המדורג על פי הנוהל לטיפול בהסדר מעמד לבני זוג של אזרחים ישראלים, לרבות בני אותו מין (נוהל מסי 5.2.009- להלן: נוהל ידועים בציבור), לנקודת הזמן של חודש פברואר 2010, עת הוחלט על הפסקת ההליך ועד מועד מתן פסק הדין וזאת לצורך מתן מעמד של קבע לעותר.
2. לצורך הכרעה בעתירה, יש לבחון את השתלשלות העניינים הממושכת בעניינו של העותר. העותר הידוע גם כ-"ולדימיר אחמדוף" וכ"זאב שיף", עלה ארצה מאוקראינה וקיבל אזרחות מתוקף שבות, אך אזרחות זו בוטלה ביום 21/9/06, מאחר שנקבע כי הוצאה במרמה, על סמך מסמכים מזויפים. העותר נישא לעותרת ב 2 - 1/7/08 לאחר שחיו כידועים בציבור מאז 1995 ונולדו להם 2 ילדים משותפים. בשנת 2003, הורשע העותר בתפיח 1067/03 של בית המשפט המחוזי בת"א-יפו בעבירות של סחר בנשים ונדון לארבע שנות





## בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

1 מאסר, לשלוש שנות מאסר על תנאי ולתשלום קנס. וועדת השחרורים של כלא איילון  
2 החליטה לשחררו בשחרור מוקדם. ביום 19/9/06, הוצא נגדו צו הרחקה מן הארץ וצו  
3 להשמתו במשמורת עד להרחקתו. ביום 27/9/06, נתן בית הדין למשמורת החלטה המורה  
4 על שחרור העותר מחמת היותו מוחזק שלא כדין, משום שביום הוצאת צו המשמורת, עדיין  
5 היה אזרח ישראלי. עוד בטרם ניתנה החלטת בית הדין למשמורת, הגיש העותר, תחת השם  
6 זאב שיף, עתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהלים בת"א בעת"מ 2202/06  
7 שבמסגרתה עתר נגד ההחלטה להרחיקו מן הארץ וכן עתר להורות על שחרורו והישארותו  
8 בארץ עד לבירור העתירה לגופה. ביום 20/9/06, ניתן צו ארעי ע"י בית המשפט, המונע את  
9 הרחקת העותר עד להחלטתו בבקשה למתן צו ביניים בתיק בש"א 32028/06.

10  
11 העתירה לגופה התנהלה בבית המשפט לעניינים מנהלים בת"א – יפו, בפני כב' השופטת 3  
12 מיכל רובינשטיין, כאשר הדיון הראשון בעתירה התקיים ביום 22/1/07. באותו שלב טענה  
13 ב"כ המשיב, כי בטרם ניתן יהיה לדון בבקשת העותר לקבל מעמד קבע בשל היותו ידוע  
14 בציבור של העותרת 2, מתוקף נוהל ידועים בציבור, על העותר להמציא תעודת יושר ודרכון  
15 תקף. כמו כן טענה, כי לא ניתן להבין מתוכן העתירה מהם הסעדים המבוקשים. בהחלטה  
16 מאותו יום, הורה בית המשפט לב"כ העותר להגיש עתירה מתוקנת המוגבלת לסמכותו של  
17 בית המשפט וכן לפעול על פי נוהל ידועים בציבור, תוך המצאת תעודת יושר מאומתת  
18 ודרכון או תחליף דרכון כאמור בנוהל. במהלך הדיונים בבית המשפט תוקנה העתירה מספר  
19 פעמים, כאשר הסעד שהתבקש בה בסופו של יום, בנוסף למניעת ההרחקה הינו, לבחון  
20 בשנית את מעמדו של העותר ולחדש את רישיונו לשיבת ארעי וכן לתת לו רישיונות לשיבת  
21 קבע ולהצהיר על בטלות ההליך ועל החלטת המשיב לבטל את אזרחותו. עד לדיון הבא  
22 בעניינו של העותר שהתקיים ביום 15/6/09, תקופה שהייתה רצופה בקשות דחייה והודעות  
23 עדכון, נישא העותרת לעותרת 2 בקפריסין ונכנס לגדר ההליך המדורג, כאשר באותו מעמד  
24 הצהירה ב"כ המשיב, כי ההליך המדורג, על פי הנוהל עצמו נמשך לפחות 5 שנים בהנחה  
25 שקיימת התרשמות חיובית מן המבקש וזאת עד להתאזרחות. עוד הוסיפה, כי כשתהיה  
26 התרשמות חיובית אחרי תקופה מסוימת, הוא יועבר למעמד של תושב קבע א5, אך זאת לפי  
27 שיקול דעת המשיב ובהתאם לקבוע בנוהל. בית המשפט, בניגוד למקובל, הסכים להמשיך  
28 ולפקח על ההליך והורה בהחלטתו מיום 15/6/09, כי משרד הפנים יעשה ככל יכולתו לקדם  
29 את הנושא ככל האפשר.

30  
31 בדיון המסכם שנערך בעתירה ביום 9/11/09, הצהירו הצדדים, כי העותר נמצא במסלול 4  
32 מדורג של נוהל ידועים בציבור, מכוח היותו אביהם של העותרים 3 ו-4 וכי בשלב זה  
33 מתייתרת העתירה, תוך שמירת זכויותיו של העותר להגיש כל עתירה אם יהיה בכך צורך  
34 בעתיד. לפיכך התבקשה מחיקת העתירה. בפסק דין חלקי מאותו יום, הורה בית המשפט על  
35 מחיקת העתירה ללא צו להוצאות בכפוף להצהרות הצדדים וציין, "יש לשבח את באי כוח

המ  
19  
יש



## בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

- 1 הצדדים על הדרך הארוכה שעשו עד היום ואני מבינה שהם נמצאים בדרך זו לקראת סופה  
2 ואני ממליצה שההליך יסתיים מהר ככל האפשר".
- 3
- 4 ביום 9/3/10, קיבל העותר מכתב מלשכת רשות האוכלוסין והגירה בחולון, (מש/2) שבו  
5 נמסר לו "כי המחלקה הראשית בירושלים לא מצאה מקום להמשיך את שהייתך בארץ  
6 ועליך לעזוב את הארץ תוך 30 יום מעת קבלת מכתבנו". (להלן-ההחלטה). העותר הגיש  
7 עתירה מנהלית כנגד אותה החלטה בתיק 10-03-39690 הוא התיק המתנהל בפניי לבית  
8 המשפט לעניינים מנהליים בת"א-יפו. וכן הוגשה בקשה לצו ביניים שיימנע את הרחקת  
9 העותר מן הארץ. במסגרת העתירה נתבקש בית המשפט להורות על ביטול ההחלטה,  
10 להורות על החזרת עניינו למשרד הפנים על מנת שיידון בהמשך זכאותו של העותר להמשך  
11 קבע בארץ, לרבות מתן היתר שהייה משיקולים הומניטאריים, להזמין תסקרי פקיד סעד  
12 שיתייחס למצבו המשפחתי ולהשלכות גירושו על מצבם של ילדיו ושל בת זוגו וכן להצהיר  
13 כי מתקיים קשר נישואין כנה בין העותר לבין בת זוגו ולחילופין להעביר את העניין לוועדה  
14 לעניינים הומניטאריים.
- 15
- 16 בשל העובדה שההחלטה, מש/2, התקבלה בלשכה הראשית של המשיב בירושלים, הועבר  
17 התיק, מטעמי סמכות מקומית, לבית משפט זה וזאת על פי החלטת בית המשפט לעניינים  
18 מנהליים בת"א-יפו (כב' השופט רמי אמיר) מיום 6/4/10. בכתב תשובתו לעתירה מיום  
19 13/6/10, טען המשיב, כי יש לדחות את העתירה משום שהעותר חשוד בביצוע רצח כפול  
20 באוקראינה בשנת 1991, הורשע בעבירות פליליות בישראל והמשך שהייתו בישראל מהווה  
21 סיכון שלום הציבור וביטחונו. לטענת המשיב, בסוף חודש ינואר 2010, ימים ספורים לפני  
22 שאשרת השהייה של העותר עמדה לפוג העבירה משטרת ישראל לידי המשיב פניה דחופה  
23 ומסווגת, לפיה קיימת מניעה משטרתית המחייבת המשך ההליך המדורג והמונעת מהמשיב  
24 להנפיק לו אשרת שהייה נוספת. המשיב הבהיר, כי החומר החסוי יוצג בפני בית המשפט  
25 במעמד צד אחד ככל שהעותר יסכים לכך. לדברי המשיב, באותו עניין "לא יכולה להיות  
26 מחלוקת כי החומר המשטירתי כשלעצמו... מספיק כדי לבסס התנגדות לסעד המבוקש  
27 בעתירה וכן לצו הביניים". כמו כן, התבקש ביטולו של הסעד הארעי שניתן לבקשת העותר.
- 28
- 29 במסגרת הדיון בעתירת המשיב לביטול הסעד הארעי, שהתקיים ביום 21/6/10, ולאחר  
30 שתחילה עמד ב"כ המשיב על מסירת "המידע המסווג", במעמד צד אחד בלבד, הוא נאות  
31 בסופו של דבר, בעקבות הערות בית המשפט, להגיש לבית המשפט ולעיון העותר את  
32 המסמך מש/5, שהוא פניה מאת רשויות אוקראינה למשטרת ישראל, מיום 20/1/10, לפיה  
33 משטרת העיר דנייפטרובסק פתחה בהליך פלילי נגד העותר בחשד לביצוע רצח של שני  
34 גברים ביום 8/3/91. באותו מכתב הביעו שלטונות אוקראינה במפורש את בקשתם, כי  
35 העותר יגורש מישראל לאוקראינה לצורך העמדתו לדין שם. באותו מכתב גם הוסבר, כי



## בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

1 בעת שהעותר פנה בשנת 2007 לשלטונות אוקראינה, כדי לקבל תעודת יושר, לצורך ההליך  
2 המדורג, על שם "וולדימיר זדירביץ" ואכן קיבל אותה, טרם הוברר לשלטונות אוקראינה  
3 כי, ההליכים הפליליים נגד העותר התנהלו תחת השם "וולדימיר אחמדוף", שם נוסף של  
4 העותר, ולכן ניתנה לו תעודת יושר על אף ההליך הפלילי התלוי ועומד נגדו וכן הוצא לו  
5 לבקשתו דרכון חדש ע"י שגרירות אוקראינה בת"א ע"ש וולדימיר זדירביץ.

6  
7 אין חולק, כי המידע בדבר החשדות נגד העותר היה ידוע או צריך היה להיות ידוע למשיב  
8 זמן ממושך. בין היתר, היה מצוי מידע על כך שהמשיב דרוש לחקירה פלילית באוקראינה  
9 ביד משטרת ישראל ובידי מחלקת המודיעין של שב"ס כבר בדצמבר 2005 (מב/1). בנוסף,  
10 כבר בעת חקירתו ע"י המשטרה בשנת 2006 בחשד לזיוף המסמכים שעל בסיסם קיבל את  
11 אזרחותו ולאחריה, בתצהיר מפורט מיום 20/8/06, שנמסר לבית המשפט לעניינים מנהליים  
12 בת"א, במסגרת עתירתו הראשונה, מסר העותר מידע מפורט על הפרשה שבגינה הוחשד  
13 בביצוע הרצח בדנייפטרובסק. בסעיפים, 9-20 לאותו תצהיר, תיאר במפורט את גרסתו לגבי  
14 נסיבות אותו אירוע, את הזמנתו לחקירה במשטרה אוקראינה בחשד לביצוע הרצח ואת  
15 הימלטותו, דרך גרוזיה, באמצעות דרכון מזויף על שם "רוסלן צוניחין". העותר ציין  
16 במפורש, כי בשנת 93 החליף את שמו מ-"וולדימיר" ל"זאב". במסגרת אותו תצהיר גם  
17 צירף העותר כנספח ד' תעודת לידה על שם "וולדימיר אחמדוף", על שם אביו השני, שם  
18 בעלה השני של אמו שאימץ אותו. באותו שלב אין חולק כי המידע במלואו כבר היה גלוי  
19 וידוע למשיב. אף על פי כן הסכים המשיב, במסגרת העתירה הקודמת, להכניס את העותר  
20 להליך המדורג, למרות אותם חשדות, ויש בכך כדי ליצור "השתק מנהלי" כלפי המשיב  
21 באותו עניין.

8

22  
23 בהחלטתי מיום 21/6/10, דחיתי את הבקשה לביטול הסעד הארעי והוריתי על הוצאת צו  
24 ביניים. החלטתי נומקה בכך שרק במעמד הדיון בצו הביניים נחשף העותר לאותן טענות  
25 מפניהן לא אופשר לו להתגונן, מאחר שלא נערך לו שימוע, וכן בשל מהות התוצאה העשויה  
26 להיות להרחקתו באותו שלב מן הארץ, ללא שימוע, כאשר למעשה מדובר בבקשת הסגרה  
27 מוסווית, שלא הוגשה על פי ההליך הקבוע בחוק ההסגרה (ראו לעניין זה בג"צ 4370/01  
28 לפקה נ' שר הפנים פ"ד נ"ז (4) 920). טעם נוסף להחלטה היה, שהעותר לא גורש בשעתו מן  
29 הארץ, עוד בטרם המציא תעודת היושר, על אף שהחשדות לביצוע עבירת הרצח כבר היו  
30 ידועים למשיב, ולכן ראוי לתת צו ביניים, בעניינו, עד לסיום ההליכים בעתירה.

9

31  
32 ביום 25/7/10, התקיים דיון בעתירה לגופה. באותו שלב טען ב"כ המדינה, כי מ-2006 ועד  
33 2010, לא היה קשר ישיר בין משרד הפנים לבין שלטונות אוקראינה וכי משרד הפנים אינו  
34 בוחן את עברו הפלילי של מי שמצוי בהליך המדורג אל מול שלטונות אוקראינה, אלא רק  
35 דרך משטרת ישראל. לטענת ב"כ המשיב, בשל ריבוי השמות שנשא העותר, משטרת ישראל

10





## בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

- 1 עתה והסכימה בשנת 2007 להכניס את העותר להליך המדורג ולכן רק בשנת 2010 נודעה  
2 למשיב התמונה המלאה בעקבות פניית משטרת ישראל. לטענת ב"כ המשיב, מאחר שתעודת  
3 היושר שהמציא בזמנו העותר הייתה על שם "ולדימיר זדירביץ", הרי שהוא לא עמד בתנאי  
4 הסף של המצאת תעודת יושר, שהוא תנאי לכניסה להליך המדורג ולכן גם לא היה מקום  
5 לערוך לו שימוע בעקבות מש/5.  
6
- 7 בסיומו של הדיון, נתתי החלטה לפיה נדחית העתירה לעיון ולמתן פסק דין והוריתי על  
8 הישארות צו הביניים בתוקפו, עד למועד מתן פסק הדין. ביני לביני, ניתנה לבקשת העותרת  
9, 2, שנסעה לשם כך לאוקראינה, החלטה מנומקת של הרשות החוקרת בעיר דנייפרובסק,  
10 מיום 19/8/10, לסגור את התיק שבו הוחשד העותר ברצח של שני בני אדם, מחוסר ראיות  
11 מספיקות. החלטה זו צורפה לבקשה להוספת ראיה שהגיש העותר לבית המשפט ביום  
12 26/8/10. בעקבות המצאת ההחלטה למשיב, הוגשה בקשתו של האחרון למחיקת העתירה  
13 ובה נכללה ההצעה המפורטת בפסקה 1 לעיל. כאמור השאלה המתעוררת הינה, האם נכון  
14 לראות בכל מהלך הביניים שמאז חודש פברואר 2010, עת התקבלה פניית המשטרה אצל  
15 המשיב ועד להחלטת הסגירה של התיק ע"י רשויות אוקראינה, כמהלך שלא היה כלל,  
16 ולפיכך להורות על החזרת מצבו של המשיב מבחינת ההליך המדורג לאותה נקודת זמן תוך  
17 התחשבות בפרק הזמן "האבוד", או שיש לאפשר למשיב לקבל החלטה חדשה בעניין כניסתו  
18 של העותר להליך המדורג לגבי בני זוג נשואים של אזרחי ישראל וזאת על סמך קבלת  
19 המלצה חדשה של משטרת ישראל.  
20
- 21 לאחר ששקלתי את הדברים, סבורני כי צודק ב"כ העותר בטענתו, שאין מקום לקבלת  
22 החלטה חדשה ע"י המשיב בעניין החזרתו להליך המדורג, ככל שמדובר בנוהל ידועים  
23 בציבור, שלמסגרתו נכנסו העותרים 1 ו-2 כבר בסוף שנת 2006. כפי שצוין, לעיל עניין  
24 החשדות הקיימים נגד העותר בביצוע מעשה רצח באוקראינה, בשנת 1991 היה ידוע למשיב  
25 למצער כבר בשנת 2006. כמו כן, היה ידוע לו כי העותר נשא בעבר בין היתר את השמות  
26 "ולדימיר זדירביץ" ו- "ולדימיר אחמדוף" וזאת על פי הצהרת העותר עצמו ועל פי  
27 המסמכים שצירף. בנסיבות אלה היה מקום לקיים בירור בעניין, בין של המשיב במישרין  
28 ובין באמצעות משטרת ישראל מול רשויות אוקראינה כבר בעת המצאת תעודת היושר.  
29 משום כך, אין לפקוד את עוון אי הבירור מצד המשיב על העותר ואין לקבל מצב שבו  
30 המשיב אינו טורח לבצע בירור מול הרשויות הרלוונטיות בחו"ל, לגבי מידע הידוע לו  
31 משכבר, שעה שהדבר אפשרי ונוקט, בידועין, בשיטה של "שב ואל תעשה".  
32
- 33 כאמור, שני הנדבכים עליהם הושתתה החלטת המשיב בעניין הפסקת ההליך המדורג היו  
34 ההרשעה הפלילית של העותר בישראל ותיק הרצח באוקראינה. באותו עניין הצהיר ב"כ  
35 המשיב במפורש, במהלך הדיון בבקשת המחיקה מטעמו, כי איננו רואה כיום בהמצאת



## בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-03-39690 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

1 תעודת היושר האוקראינית על שם "וולדימיר זדירביץ" ע"י העותר בשנת 2007 משום  
2 מעשה מרמה מצד העותר. באשר לנדבך הראשון, הרי שעל אף שעניין ההרשעה בפלילים  
3 בישראל היה ידוע היטב למשיב ושימש בסיס להחלטת ההרחקה הראשונה בשנת 2006, הרי  
4 שבמסגרת ההליכים בעת"מ 2202/06, הסכים המשיב, למרות קיומה של ההרשעה, להכניס  
5 את העותר לגדר ההליך המדורג במסגרת נוהל ידועים בציבור. באשר לעניין החקירה  
6 הפלילית באוקראינה, הרי שכאמור ברמת העיקרון, אף היא ידועה למשיב ולמשטרת  
7 ישראל כבר בשלב הגשת העתירה הקודמת ואף על פי כן, הוא לא ראה בו משום מניעה  
8 להכנסת העותר לגדר ההליך המדורג הנ"ל. לפיכך, המידע הכלול במש/5, לא היה אמור  
9 להיות בגדר הפתעה למשיב עם הגעתו, עת שהעותר היה בשלב מתקדם של ההליך המדורג  
10 ולא היה מקום להפסיק את ההליך המדורג באותו שלב בגין אותו מידע, בוודאי ללא מתן  
11 זכות שימוע מוקדמת לעותר. לכן גם אין לראות בעצם ביטולו של ההליך הפלילי  
12 באוקראינה משום עובדה חדשה שיש בה כדי להצדיק פתיחה מחודשת של ההליך המדורג  
13 וקבלת חוות דעת חדשה של המשטרה כתנאי לכך. לעניין זה, אמירת ב"כ המשיב, בהודעתו  
14 מיום 5/10/10, לפיה "עניינו של העותר החל מעת זו (מועד קבלת ההחלטה על סגירת התיק  
15 באוקראינה –מ.ה.) שונה לחלוטין מעניינו ב-4 השנים האחרונות", אינה משקפת את המצב  
16 לאשורו.

17  
18 בנסיבות אלה, נראה לי, כי יש מקום להביא בחשבון לגבי העותר, לעניין משך ההליך .14  
19 המדורג, גם את "פרק הזמן האבוד" מאז מתן ההחלטה, מש/2, ויש להתייחס אל אותה  
20 החלטה כאילו לא ניתנה. לפיכך, לאור הוראת נוהל הידועים בציבור, הרי משחלפה שנה מן  
21 המועד שבו הוכח להנחת דעתו של רעיין אשרות, שאכן מדובר בחיים משותפים ובקשר  
22 אמיתי, זכאי היה העותר לקבל אשרה מסוג ב/1. ממועד זה, שחל בשנת 2007 ומשלא  
23 הועלתה טענה כלשהי לגבי כנות הקשר בין העותרים 1 ו-2, זכאי היה העותר להחלפת  
24 מעמדו לתושב ארעי מסוג א/5 וזאת למשך שנה בכל פעם ובסך הכול לתקופה של 7 שנים  
25 ממועד תחילת ההליך המדורג, כאשר לפי הנוהל, בתום תקופה של חיים משותפים והיעדר  
26 מניעה בפרק זמן זה, יקבל בן/בת הזוג מעמד קבע. ראו סעיפים ג.11 ו-ג.12 לנוהל. מאחר  
27 שבנסיבות עניינו לא נטען מאומה לגבי כנות הקשר בין העותרים 1 ו-2, הרי שהעותר כבר  
28 היה זכאי, מזה 3 שנים לפחות, לקבל אשרה מסוג א/5 האמורה להתחדש מידי שנה עד  
29 לתקופה מירבית של 7 שנים שבסיומה, בכפוף לתנאי הנוהל, יהיה זכאי לקבל מעמד של  
30 קבע.

31  
32 אמנם, נטען כי בני הזוג נישאו כדין בחו"ל בשנת 1998 ולכן לכאורה הם זכאים להיכנס .15  
33 לגדר הנוהל של בני זוג נשואים של אזרחי ישראל, שבסיומו זכאי בן הזוג הזר לקבל  
34 אזרחות, ככל שהוא עומד בדרישות הנוהל. אולם, עניין זה לא עלה בפני בית המשפט  
35 בעתירה הקודמת וגם לא הוגשו לגביו נתונים של ממש במסגרת עתירה זו. לפיכך, אינני



# בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 39690-03-10 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

- 1 מוצא מקום להיכנס לנושא הטיפול בעניינם של העותרים 1 ו-2 במסגרת נוהל זה . ככל  
 2 שהעותרים מבקשים להיכלל באותו נוהל, במידה שלא עשו כן עד היום, עליהם לפעול  
 3 בהתאם לאמור בו, כאשר המשיב מצידו רשאי, לצורך העניין ובכפוף להוראות אותו  
 4 נוהל, לבקש את כל האישורים הרלוונטיים, כולל חוות דעת של משטרת ישראל ושל גורמי  
 5 הביטחון הרלוונטיים.
- 6
- 7 לאור כל האמור, סבורני, כי יש לקבוע כי העותר זכאי כבר בשלב זה, תוך לקיחה בחשבון .16  
 8 של פרק הזמן של 4 שנים שחלף בין כניסת העותר לנוהל המדורג לגבי ידועים בציבור לבין  
 9 מועד מתן ההחלטה ופרק הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה ועד ליום מתן פסק הדין, לאשרה  
 10 של תושב ארעי מסוג א/5. כמו כן, הוא זכאי להמשך ההליך המדורג של בני זוג ידועים  
 11 בציבור שימנה מיום כניסתו להליך במסגרת העתירה הקודמת, מבלי שהתקופה שבין  
 12 מועד מתן ההחלטה מש/2 (9/3/10) לבין מועד מתן פסק הדין תחשב כתקופה "אבודה" או  
 13 כמעשה המפסיק את ההליך, וכך אני מורת. אעיר כי בהקשר זה, אין מניעה בכל עת  
 14 ובוודאי במועד החידוש השנתי של האשרה מסוג א/5, שהמשיב יפנה מיוזמתו למשטרת  
 15 ישראל כדי לקבל מידע רלוונטי חדש לגבי העותר, העשוי להשפיע על החלטתו אם לחדש  
 16 את אותה אשרה. אולם הדבר אינו מתחייב לצורך מתן האשרה כעת.
- 17
- 18 שקלתי גם את עניין פסיקת ההוצאות. לאור מסקנתי דלעיל, כי מלוא המידע הרלוונטי .17  
 19 והנתונים לגבי ההליכים כנגד העותר באוקראינה, כבר היו או יכלו להיות בידי המשיב  
 20 בשנת 2006 וכן לנוכח העובדה שהיה מקום להציג בפני העותר, כבר במועד מתן ההחלטה  
 21 בשנת 2010, את המידע הכלול במש/5, שלא היה בו משום חידוש מבחינתו, וייתכן שהעותר  
 22 היה פועל כבר אז לקבל החלטה פורמאלית על סגירת התיק, סבורני, כי יש מקום לחייב את  
 23 המשיב בהוצאות העותרים.
- 24
- 25 לאור האמור, אני מחייב את המשיב בהוצאות העותרים בסך 10,000 ₪, בצירוף הפרשי .18  
 26 הצמדה וריבית בפועל מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.
- 27
- 28 המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים בדרכי ההמצאה המקובלות. .19  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35 ניתן היום, ה' טבת תשע"א, 12 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.





# בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 39690-03-10 זדירביץ ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

*[Handwritten signature]*

משה יועד הכהן, שופט



בית המשפט המחוזי בירושלים  
**אני מאשר**  
 שהעתק זה נכון ומתאים למקור  
 ג. (75) 13.12.10  
 מזכיר ראשי תאריך

*[Faint handwritten notes on the right margin]*